

Spodbuda Duh Assisija (27. v mesecu)

(za mesec januar 2021)

Kratko navodilo: *Smo v obdobju, ko nas že nekaj mesecev spremlja novodobna bolezen koronavirusa. Sedaj se pojavlja še druga različica te iste bolezni, ki je še bolj nalezljiva. V spodbudi duha Assisija za mesec januar 2021, sem najprej izbral nekaj misli papeža Frančiška iz 54. Poslanice za svetovni dan miru, 01. januarja 2021. Molitev za 27. v mesecu je sestavljena kot prošnja za odvrnitev te bolezni. Predlagam molitev rožnega venca z litanijami sv. Roka in molitve v času epidemije. To najdete v prilogi. Sicer pa molitev lahko izvedete po svoje, če vam ta osnutek ne bi odgovarjal. Od spodbude pa sem pustil razmišljanje še o miru, ki sem ga sestavil za mesec januar leta 2020.*

V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen.

Pesem: *Božična pesem* (po lastni izbiri)

UVODNA MISEL

Papež Frančišek v poslanici za 54. svetovni dan miru, 01. januarja 2021 zapiše: »Leto 2020 je zaznamovala huda zdravstvena kriza covid-19, ki se je spremenila v več območni in svetovni pojav, to je še poslabšalo med seboj močno povezane krize, kot so podnebna, prehranska in migracijska, ter povzročilo hudo trpljenje in stiske. Mislim predvsem na tiste, ki so izgubili družinskega člana ali ljubljenega človeka, pa tudi na tiste, ki so ostali brez dela. Posebna misel velja zdravnikom, medicinskim sestram, farmacevtom, raziskovalcem, prostovoljcem, bolniškim duhovnikom ter osebju bolnišnic in zdravstvenih ustanov, ki so si prizadevali in si še vedno prizadevajo, z velikimi napori in žrtvami, tako da so nekateri celo umrli v skrbi, da bi bili blizu bolnikom, da bi lajšali njihovo trpljenje ali jim rešili življenje. Ko tem ljudem izrekam poklon, vnovič pozivam odgovorne v politiki in v zasebnem sektorju, naj sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev dostopa do cepiva proti covidu-19 in do bistvenih tehnologij, ki so potrebne za pomoč bolnikom in vsem tistim, ki so najbolj revni in krhki«. Papež nadaljuje. Boleče je spoznanje, da ob številnih pričevanjih dobrodelnosti in solidarnosti, žal, dobivajo nov zagon različne oblike nacionalizma, rasizma, ksenofobije pa tudi vojne in spopadi (pri nas za oblast), ki sejejo smrt in uničenje. Papež zaključuje to poslanico v uvodu nekako takole: Ti in drugi dogodki, ki so zaznamovali pot človeštva v preteklem letu, nas učijo, kako pomembno je skrbeti za druge in stvarstvo, da bi gradili družbo, ki temelji na bratskih odnosih. Prav zaradi tega je papež za to leto izbral temo, ki ima sporočilo v: **Kultura skrbi** (odgovornosti, zavzetosti) **kot pot miru**. Kultura odgovornosti, da bi izkoreninili kulturo brezbriznosti, odmetavanja in spopadanja, ki je danes pogosto prevladujoča.

Predlagam, da bi izmolili žalostni del rožnega venca (najmanj eno desetko s pevskimi vložki) in potem še litanije sv. Roka z molitvijo v času epidemije COVID-19 – na razpolago je daljša in krajša molitev.

LITANIJE SVETEGA ROKA IN MOLITVE V ČASU EPIDEMIJE (v prilogi)

KRATKO PREMIŠLJEVANJE (zapisano januarja 2020)

Frančiškovo mir

Kaj je torej Frančiškovo mir? Iz dejstva, da je Bog varnost duše, sledi, da je tudi njen počitek. Bog je torej mir. Benediktinski mir izhaja iz samostanske duhovnosti, za katero je značilna modrost: mir je znak notranje enotnosti vseh sil. Meniška duhovnost je čudovita, toda pri njej odnos ni tako bistven in prevladujoč kot v frančiškovski duhovnosti. V nobeni krščanski

duhovnosti ne najdemo tako živega občutka za odnos Boga do človeka in človeka do Boga, kot v frančiškovstvu.

Mir za svetega Frančiška ni harmonija ali izkustvo notranje polnosti. Za sv. Frančiška je mir Bog sam: *Ti si mir*. Frančiškova duša najde in poseduje mir v Bogu. Zaradi tega je frančiškovski mir posledica določenega odnosa. Ta odnos živi v molitvi, ker sam Bog hrani dušo z mirom (Frančiškovski viri). Zato je sad Duha »čist, preprost in resnični mir« (Nepotrjeno vodilo XVII. pogl.).

Mir v **Hvalnicah Bogu** je sama navzočnost Boga v srcu človeka. Bog postane njegov mir. Frančiškovski mir ni mir, ki ga človek najde v sebi, temveč mir, ki ga človek najde v Bogu, kadar ne išče opore v sebi, ne varnosti v sebi, temveč v ponižnosti popolne predanosti zaupa samo v Boga. Frančišek se je dal posedovati Bogu in Bog se je dal posedovati Frančišku; Bog je postal njegov mir.

Tako se mir združi v Frančišku z ljubeznijo, ponižnostjo in potrpežljivostjo; je izraz enotnosti, duhovne lepote, sreče. Lahko bi se zdelo, da v *Hvalnicah* lastnosti Boga med seboj niso v resničnem odnosu in da svetnik slavi Boga z neurejenim množenjem besed in da gre le za izpoved neizčrpnega bogastva njegovega izkustva, toda temu ni tako. Nasprotno, ravno v njihovem verižnem, zakritem, a realnem sosledju Frančišek pričuje o »svojem poznavanju« Boga. Bog je mir, ker je ljubezen, ponižnost, potrpežljivost, ker je lepota in varnost; v miru, ki je Bog, duša živi srečno čistost in popolnost vseh kreposti, ki je polna in se počuti polna vseh dobrin. Frančišek ne more iskati nobene stvari zunaj Boga, ki je v njegovem srcu; v Njem, kateremu popolnoma pripada, ima vse.

4. MOLITEV

Molimo.

Nadvse dobrotljivi Bog, ki si vez miru in želiš ljubezen: daj nam, svojim služabnikom, resnično povezanost s tvojo voljo, da bomo mogli premagati vsako skušnjava, ki bi lahko vznemirila naš mir. To te prosimo po našem Gospodu Jezusu Kristusu. Amen.

Pesem: *O moj Bog, dopusti mi...*

P. Slavko Stermšek, OFM Conv.